

ת"פ 3042/12/19 - מדינת ישראל נגד דיאב אחמד

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 3042-12-19
הע"ז 59344-11-16

23 יולי 2020

בפני: כב' השופט אסף הראל

מדינת ישראל

המאשימה:

-

דיאב אחמד

הנאשם:

החלטה

בקשת הנאשם מיום 8.7.20 שכתרתה "בקשה לביטול כתב אישום". לאחר עיון בבקשה, בתשובת המאשימה וכן בטענות הצדדים שהועלו בדיון מיום 13.7.20, אני קובע כך:

הבקשה לקבלת מידע מהמאשימה

1. יש לדחות את בקשת הנאשם כי המאשימה תעביר לו את רשימת כל התיקים בחמש השנים האחרונות בהן אכפה עבירות העסקה שלא כדין בענף החקלאות (סעיף 4 לבקשה). נקודת המוצא הינה כי על החלטת המאשימה להגיש כנגד הנאשם כתב אישום - חלה חזקת תקינות מעשה המינהל. משכך, לא די בכך שהנאשם יטען טענה של אכיפה בררנית על מנת שבית הדין יעתר לבקשתו ויורה למאשימה לספק לו את המידע שביקש. על הנאשם לסתור את חזקת תקינות מעשה המינהל באמצעות תשתית לכאורית ראשונית (בג"צ 4922/19 **נוה נ' מדינת ישראל**, פס' 29 (9.12.2019)). במקרה כאן, הנאשם לא עשה זאת. עצם העובדה כי העבירות בהן הואשם הן עבירות מינהליות, אינה מביאה למסקנה כי הונחה תשתית לכאורית ראשונית הסותרת את חזקת תקינות מעשה המינהל. זאת מאחר ולרשויות התביעה מוקנית סמכות להגיש כתב אישום פלילי גם בעבירות שהן עבירות מינהליות (סעיף 15 לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו - 1985).

טענת ההתיישנות

עמוד 1

2. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות שהן מסוג עוון, שהתגלו בביקורת שנערכה ביום 22.11.16. תקופת ההתיישנות לגבי עבירות אלה היא חמש שנים (סעיף 9(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982(להלן - **החסד"פ**); סעיפים 2(א)(1), 2(א)(2), 2(ב)(3) ו- 2(ב)(4) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991; סעיף 24(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977). תקופה זו טרם חלפה בין מועד ביצוע העבירות כאמור בכתב האישום לבין המועד בו הוגש כתב האישום (1.12.19). כל זאת, מבלי להביא כלל בחשבון אפשרות - שאינני נדרש להכריע בה - של עיכוב במירון ההתיישנות בשל פעולות של גורמי האכיפה (סעיף 9(ג) לחסד"פ; סעיף 6 לתשובת המאשימה).

3. בדיון הפנה הנאשם לפסק דינו של בית הדין האזורי לעבודה בתיק הע"ז 1896/08. יש לדחות את טענת הנאשם בענין זה. העבירות בהן הואשם הנאשם אינן עבירות קנס כהגדרת המונח בסעיף 221 לחסד"פ, ולא חלות עליהן הוראות ההתיישנות המקוצרות הקבועות לגבי עבירות קנס בפרק ז' לחסד"פ (עפ"א (ארצי) 1004/01 **קשת היפרטוי שותפות מוגבלת בע"מ נ' מדינת ישראל**, פד"ע לח 181, 190-191 (2002)).

הטענה לאכיפה בררנית והגנה מן הצדק

4. כאמור, הנאשם לא סתר את חזקת תקינות מעשה המינהל שיש לייחס להחלטת התובעת להגיש את כתב האישום. כך, לא הוכחה טענת הנאשם כי המאשימה לא הגישה כתבי אישום כנגד מעסיקים בתחום החקלאות על עבירות דומות - לאלה המיוחסות לנאשם - שבוצעו בשנת 2016 (סעיפים 15 ו- 17 לבקשה). משכך, יש לדחות את הטענה לאכיפה בררנית ככל שזו מסתמכת על ענין זה.

5. טענתו העיקרית של הנאשם היא כי מאחר ומדובר בעבירה מינהלית, לא מתקיימים במקרה שלו התנאים הקבועים בהנחיות המאשימה המצדיקים הגשת כתב אישום (סעיפים 12-14 לבקשה). יש לדחות את הטענה. עיון בהנמקת התובעת להגשת כתב אישום יזום (נספח א' לתשובת המאשימה) מעלה כי זו נסמכת על כמה טעמים. האחד, העסקה ממושכת של העובדים הזרים בנסיבות המצביעות על קביעות בהעסקה. עיון בכתב האישום מעלה כי לנאשם מיוחסת העסקה של ארבעה עובדים זרים לתקופות שנעו - ביחס לכל עובד בנפרד - בין ארבעה ימים לשבעה חודשים. עצם העובדה כי אחד העובדים הועסק במשך ארבעה ימים, אינה מביאה למסקנה כי לגבי יתר העובדים לא היתה העסקה ממושכת, והמאשימה רשאית היתה לכלול בכתב האישום את העסקת כל ארבעת העובדים בהיותם אירוע אחד. אין כאן החלטה בלתי סבירה המצדיקה התערבות של בית הדין. במיוחד כך שזו לא היתה ההנמקה היחידה שהביאה את התובעת להגשת כתב האישום: מעבר להנמקה של תקופת ההעסקה, נימקה התובעת את הגשת כתב האישום גם בכך שלנאשם מיוחסת עבירה של אי הסדרת ביטוח רפואי לעובדים וכן הלנתם בתנאי מגורים שאינם הולמים אדם - שתי נסיבות שכל אחת מהן לבדה יכולה להצדיק הגשת כתב אישום יזום בהתאם לנוהל רשות האוכלוסין וההגירה שנוצר מכח הנחיות היועץ המשפטי לממשלה הנזכרות בהנמקת התובעת (עפ"א (ארצי) 50688-01-15 **מדינת ישראל נ' מנצני**, פס' 21-23 ו- 27 (25.7.2016)); מסמך מיום 18.1.12 של רשות האוכלוסין וההגירה - שהעתק ממנו צורף לבקשה - שכותרתו "שיקולי התביעה לגבי נסיבות שישקלו עובר להגשת כתבי אישום במקום הטלת קנס מנהלי בעבירות מנהליות לפי חוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991..." - הגשת כתב האישום במקרה כאן אינה פוגעת בתחושת הצדק וההגינות ולאור זאת אני דוחה את טענת הנאשם כי יש לבטל את כתב האישום בשל טענה מקדמית של הגנה מן הצדק (סעיף 149(10) לחסד"פ). כל זאת מבלי לגרוע מחזקת החפות המוקנית לנאשם בשלב זה של ההליך.

סיכום

6. הבקשה נדחתה. אני קובע דין הקראה ביום 25.10.20 בשעה 09:30, בו תימסר תשובת הנאשם לכתב האישום. נדרשת התיצבות אישית של הנאשם לדיון, שאם לא כן ניתן יהיה לדונו בהיעדרו.

ניתנה היום, ב' אב תש"פ, (23 יולי 2020), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.